കനവ്

ഹോളി ഫാമിലി
എച്ച്. എസ്.എസ്
രാജപുരം

Our Misson

**The Holy Family Community is
Committed to Constantly inspiring young
students
to develop a passion for learning to acquire
knowledge and develop their multifaceted
potential to transcend
the ordinary and live
with brain and values and to commit to a
life of service beyonded self.**

Editorial Board

Chief Editor : Sri. Abraham.O.A

Staff Editor : Smt. Jisha Thomas

Editorial Members : Sr. Sindhu VK

Nicolo Scaria 9C

Abhimanyu E 9C

Alvis Baby 9C

Vinayak V 9C

Fatimath Jusaira 9E

Fatimath Afeefa M 9D

Siya mol sinoj 9B

Delna J 9D

താളുകളിലൂടെ

- my daffodil
- ബാല്യകാലമെവിടെ
- Digital painting

- ഓർമ്മയിലെ മഴ
- എന്റെ അച്ഛൻ
- Digital painting

MY DAFFODIL...

In the gardens of my heart he blooms
An ethernal beauty, My Daffodil.
His radiant smile like petals consumes
And with every glance, my soul he fills.

Like golden suns ,his looks, lascade
Dancing with winds gentle embrace.
His laughter, a melodic sevenade
Bringing joy to my world.

His eyes, a pair of twinkling stars
Hold secrets I yearn to unveil
They speak a language meail of ours.
A take of love that never fails.

He is a song, My Daffodil,
That lingers in my heart's refrain
His love,a bond that time cannot kill
A promise we eternly attain.

Through life's storms ,we will stand tall
Our love,a beason in darkest night.
Together we will conquer,conquer all
Build by love's everlasting light.

My Daffodil , my love divine,
Forever in my arms forever mine.
Together we will bloom ,love's sacred thrill
For you ,my daffodil , forever I will pine.

Christeena Raju
9c

ബാല്യകാലമെവിടെ

കവിത......

ബാല്യകാലമെവിടെ```

ബാല്യകാലമെവിടെ ഇന്ന്

ജീവിതം തൻ നല്ല കാലമെവിടെ (2)

ബാല്യത്തിൻ മധു നുകരേണ്ടവരിന്ന്

ഫോണിന്നാകർഷവലയത്തിൽ വീണു

ഞെട്ടറ്റുവീഴുക മാമ്പഴമേ നിന്നെ

വീഴ്ത്താനിന്നാരുമില്ല

പട്ടമേ താനേ പറന്നുകൊള്ളുകനീ

നിന്നെ പറത്താനിന്നാരുമില്ല
പൊട്ടിക്കരയും കുഞ്ഞിനുപോലുമിന്ന-
മ്മതൻഅമ്മിഞ്ഞപ്പാൽ വേണ്ട
ഫോണ തൻ കൈയിൽ കൊടുത്താൽമതി
മണ്ണപ്പം ചുട്ടുകളിക്കുന്നുവോ
മാവിൻ കൊമ്പിലേറുന്നുവോ
കുട്ടികളൊക്കെയും തൻബാല്യകാലം
ഫോണിൻ കാൽക്കല് വയ്ക്കുന്നു
മുത്തശ്ശിതൻ മടിയിലിരുന്ന്

ബാല്യകാലം നുകരുന്നുവോ
മുത്തശ്ശി ചൊല്ലും മുത്തശ്ശിക്കഥകൾ
നുകരാൻ നാം മറന്നുപോയോ
മക്കളെ ഓർക്കുക ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ബാല്യകാലം കളയരുതേ
മാതാപിതാക്കൾ നമ്മുക്
അവരുടെ ബാല്യത്തിൽ മധുതന്നപ്പോൾ
മക്കളെ നിങ്ങൾ നാളെക്കായി
പകരുമോ ഗെയിമുകൾ തൻ മഹാത്മ്യം
പകരുമോ ഗെയിമുകൾ തൻ മഹത്വം

(ആര്യനന്ദ . എം)

യദുകൃഷ്ണ 8E

ഓർമ്മയിലെ മഴ

പ്രകൃതിയുടെ വരദാനമാണ് മഴ. ആദ്യം മഴയിൽ ഉതിരുന്ന മണ്ണിന്റെ ഗന്ധം എന്നെ തൊട്ടുണർത്തുന്നു. ഞാൻ കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിഭാസം. പെയ്തിറങ്ങുന്ന ഓരോ മഴത്തുള്ളിക്കും ഒരു പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. തന്റെ വരവും കാത്തിരിക്കുന്ന മണ്ണിനെ കെട്ടിപുണരാമെന്ന്, ഇതൊരു തരം പേ്രണയമാണ്. പൊള്ളുന്ന വേനൽച്ചൂടിൽ ആശ്വാസമേകാൻ വന്ന മഴയോട് ആദ്യം എനിക്ക് പ്രണയം ആയിരുന്നു...... ചോർന്നൊലിക്കുന്ന വീടിനുള്ളിൽ നനഞ്ഞു കുതിർന്നുറങ്ങാൻ വിടാതെ അവൾ എന്റെ കണ്ണു നനയിച്ചു കടന്നു പോയപ്പോൾ മനസ്സ് മരുഭൂമി പോൽ വരണ്ടുപോയി. ഒരു മഴ നനയണം. ഇരുണ്ടു കൂടിയ

കാർമേഘത്തിനോ അലറി കരഞ്ഞ ഇടിമിന്നലിനോ
നിറക്കാൻ ആകാത്തത്ര മഴ ഉള്ളിൽ
ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ഒറക്കെ പറയണം.ഏറേ കാത്ത
മുകിലിന് പുതുമണമായി പിറന്നവൾ ഏറെ
കൊതിച്ചാൽ നാമ്പിയെ പെയ്തിറങ്ങി തലോടിയവൾ
ഏറെ കരഞ്ഞ മുകിലിന് മഴവില്ലായി വിരിഞ്ഞവൾ
. ഇനിയൊരു ജന്മമുണ്ടെങ്കിൽ മഴയായി ജനിക്കണം
. ഇനിയൊരു ജന്മമുണ്ടെങ്കിൽ മഴയെ തഴുകുന്ന കുളിർ
കാറ്റ് ആവണം. കുടയെടുക്കാതെ നനയാൻ ഒരു മഴ
സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട് ഞാൻ. ക്രൂടെ നനയാൻ നീ
വരുന്ന നാളും നോക്കി പടിഞ്ഞാൻ മാനത്തു
കാർമേഘങ്ങൾ ഇരുണ്ടു ക്രൂടുമ്പോൾ ഭ്രൂമിക്ക് ആകെ ഒ
രു ദുഃഖഭാവം. മനുഷ്യമനസ്സിനും നിറകൊണ്ട
വേനലിന്റെ നിറുകയിൽ നിന്നാണ് മഴ വരുന്നത്.
ശ്രീരാഗത്തിൽ
പെയ്യുന്ന മഴയുടെ സംഗീതം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട്
നാട്ടുവഴികളിൽ ക്രൂടെ നടക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം
എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. താളം മുറുകിൽ കേറി
തിമിർത്താടുന്ന പഞ്ചവാദ്യം പോലെയാകുന്നു മഴ.
ചൂടിന്റെ ചലന മറ്റ നിർജ്ജീവതയിൽ നിന്നും പെയ്തു
ഇറങ്ങുന്ന ഒരു രോദനത്തിനായി എല്ലാവർക്കും ഒരു
നല്ല മഴക്കാലം. പ്രണയികൾ മഴയെ അത്രമേൽ
ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നത് വീണ്ടും ഒരു പെയ്യാത്ത മഴ
മനസ്സിൽ കാർമേഘമായി വിങ്ങി നിൽക്കുന്നു. അവ
കറുത്ത ചിറകുകൾ വിടർത്തി മനസ്സിന്
അടയിരിക്കുന്നു..... (ഫാത്തിമത്ത് ജൂസൈറ)

എന്റെ
അച്ഛൻ

ഒന്നുമേ പറയാതെ എന്നെ പ്പിരിഞ്ഞ നിമിഷ മതോർത്തിടുന്നതേ
റെയായ് ഞാൻ വിധിയെച്ചെറുക്കുവാനി ന്നെനിക്കാവുമോ
അറിയില്ല ഓർക്കുവാൻ കഴിയുകില്ല.......
പെട്ടെന്ന് ആരോ എൻ മിഴികളെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തുന്ന
സഹനമാം വാക്കുകൾ മൊഴിവതത്രേ.....പിന്നീടതൊന്നുമേ
കേൾക്കുവാനായില്ല എല്ലാം നിശ്ചലം മാത്രമായി........
ഇനിയുള്ള കാലമതത്രയും മൃദുലമായി എന്നെ തഴുകിയുറക്കാൻ,
എന്നച്ഛനിൽ മാത്രം തലചായ്ച്ചുറങ്ങുവാൻ.
ഓരോ രാത്രിയും നിദ്രയിലെന്നെ ആഴ്ത്തിടുമ്പോൾ ഇന്നും
മായാത്ത ഓർമകളെന്നെ
മുന്നോട്ടുതായെന്നും വലിച്ചെറിയവേ ഇനിയില്ലതൊരുദിനം എൻ

അച്ഛനോടൊപ്പം
ജീവിച്ചു ക്രൂട്ടുവാൻ ഇന്നെനിക്കാവുകില്ല
എൻമനതാരിനിട നാഴിയിലെവിടേയോ
ഇനിയും ഇടമുണ്ട് ക്രൂട്ടുകുടാൻ എന്നിരുന്നാലു മൊരു
സ്വപ്നമായെന്നെ തഴുകി കടന്നുപോയതാതസ്നേഹം...

(PRINCY SEBASTIAN)

അഭിഷേക് 8C

Thank you